No. 1686 Zaterdag 22 April 1916. 33ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

De Godmensch.

Christus, de Gekruiste, velen een ergernis en dwaasheid, is voor ons, geroepenen, zijn heerlijkste openbaring als Gods kracht en wijsheid.

Ook in zijn lijden en vernedering.

Al dat lijden was voorspeld, eeuwen te voren; die diepe vernedering was gewild. Hij is gestorven aan het Kruis, omdat Hij het zelf zoo wilde.

Lijden en dood konden Hem niet treffen dan op de wijze en het oogenblik door Hem zelven bepaald en vastgesteld.

Christus was de Heer van leven en dood.

Ook van het leven.

Hij was God.

Nadat Hij in zijne menschelijke natuur, waarmede Hij zich vereenigd had om te kunnen boeten voor onze zonden, alles geleden had, wat God aan de Profeten had geopenbaard en Hij zelf voorzegd had, sprak zijn Goddelijke mond van de hoogte des Kruises het verheven woord: „Het is volbracht."

Hij neigde Zijn hoofd en stierf.

Hij gaf den dood verlof over Hem te komen.

Maar niet langer zou de dood macht hebben over zijn menschelijk lichaam, dan Hij zelf het wilde. Toen Hij opging naar Jeruzalem had Christus tot de Apostelen gezegd: de Menschenzoon zal overgeleverd worden aan de opperpriesters en schriftgeleerden, en zij zullen Hem ter dood veroordeelen en Hem overleveren aan de heidenen; en zij zullen Hem bespotten en bespuwen en Hem geeselen en Hem dooden, en na drie dagen zal Hij verrijzen."

Al het lijden was in Hem vervuld. De dood hield Hem gekluisterd in 't graf. De spelonk werd gesloten met een zwaren steen.

Grooter vernedering scheen wel niet denkbaar.

Maar het zwakke Gods is sterker dan de menschen.

Dezelfde vijanden, die Hem overwonnen waanden, brachten openlijk hulde aan de Goddelijke macht van den Verslagene.

Uit angst voor de verrijzenis plaatsten zij wachters bij het Graf.

De glorie van den Godmensch straalde nog in den dood. Ten derden dage zou Hij verrijzen; niets werd zoozeer door de vijanden van Christus gevreesd als dit onomstootelijk bewijs van zijn godheid.

De wachters waren de eerste getuigen van Christus' verrijzenis. Toen zij op den blijden Paaschmorgen naar de stad waren gegaan om den opperpriesters alles te berichten wat gebeurd was, gaven dezen na gehouden beraadslaging rijkelijk geld aan de soldaten, en zeiden: Zegt, dat zijn leerlingen bij nacht gekomen zijn en Hem ontvoerd hebben, terwijl gij sliept. Den landvoogd, Pilatus, zullen wij wel tevreden stellen en maken, dat gij ongemoeid blijft."

Hardnekkige verstoktheid alleen durft Christus' verrijzenis ontkennen, kwaadwillig bedrog Zijn Godheid loochenen.

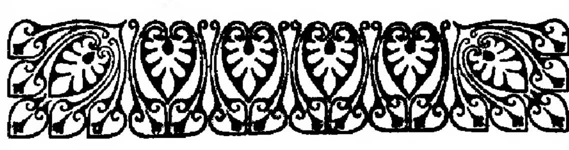
De bewijzen zijn te tastbaar en te duidelijk.

Vrome vrouwen hadden gestaan onder het Kruis, waren tegenwoordig geweest bij Jesus' dood en begrafenis, en hebben op den derden dag de plaats gezien, waar zij Hem gelegd hadden. „En zie, er ontstond een hevige aardbeving. Want een engel des Heeren daalde van den hemel, trad toe, wentelde den steen af en zette zich daarop neder. En zijn aangezicht was als een bliksem, en zijn kleed wit als sneeuw. En de wachters sidderden van vrees voor Hem en werden als dooden."

De engel nu nam het woord en zeide tot de vrouwen: „Vreest niet, want ik weet, dat gij Jesus, den gekruiste zoekt. Hij is niet hier, want hij is verrezen, gelijk Hij gezegd heeft."

„En schielijk gingen zij van het graf weg met vrees en groote blijdschap, en liepen om aan zijn leerlingen de tijding te brengen. En zie, Jezus kwam haar tegen en zeide: „Wees gegroet." En zij naderden en omklemden zijn voeten en aanbaden Hem."

De Apostelen konden het verhaal der vrouwen maar niet gelooven. Persoonlijk gingen Petrus en Joannes zich van de waarheid overtuigen. Nog wijfelend in hun geloof werden de leerlingen herhaaldelijk door Jesus zelf bestraft, als Hij hun verscheen, met hen sprak, at en dronk, en hun zijn wondeteekenen toonde. Wat zij ten slotte met volle overtuiging geloofden, hebben zij ons overgeleverd, opdat ook wij zouden gelooven, dat Jesus de Christus is, de Zoon Gods.

Onze Begrooting

IN DEN

Kolonialen Raad.

Memorie van Antwoord.

Waar ondergeteekende niet alles heeft gelezen, wat er verleden jaar, of einde 1914, over den nood op de benedenwindsche eilanden in de couranten is geschreven, kan hij de vraag of daarbij somtijds groote overdrijving in het spel was, niet beantwoorden.

Wel kan hij verklaren, dat die nood groot, zeer groot is geweest.

En opdat de gevers van de milde giften, die wij uit Holland en Nederlandsch-Indië voor de armen hebben ontvangen, kunnen zien, dat het steuncomité, niet zonder goede redenen een beroep heeft gedaan op hun milddadigheid, zal hij hier in 't kort weergeven hoe op Aruba, Bonaire en Curaçao de toestand *in werkelijkheid* was: zonder de minste overdrijving.

Reeds in Mei 1914 liepen er geruchten, dat er op Aruba groote armoede begon te heerschen. Te verwonderen was dit niet. Het jaar 1912 was voor het eiland zóó slecht geweest, als men dat in jaren niet had gezien. De oogst was geheel mislukt; de veestapel tot op de helft uitgestorven; en het getal scheurbuiklijders had geloopen tot in de duizenden. In 1913 was de oogst ook niet overvloedig geweest, zoodat de arme menschen de pas geleden misère niet flink te boven hadden kunnen komen.

De Gezaghebber van Aruba hoopte in de eerste helft van 1914 nog, dat, zoo de regens maar wat vroeg invielen, men het, met wat ondersteuning van zieken en gebrekkigen, en een beetje werkverschaffing, nog wel weer tot den nieuwen oogst zou kunnen brengen.

In die hoop werd hij echter spoedig teleurgesteld, zooals blijkt uit de rapporten, die ondergeteekende van hem ontving, en waaruit hij hier eenige aanhalingen laat volgen.

27 Juli 1914 schreef de Gezaghebber, dat de toestand was verergerd, dat er o. a. wel een 150 gevallen van scheurbuik waren.

19 Augustus luidde zijn rapport: „Tot mijn leedwezen zie ik mij genoodzaakt UHoogEdelGestrenge te berichten, dat ik den algemeenen toestand van de landelijke bevolking in de laatste 10 of 12 dagen als zeer verergerd moet beschouwen, en wel uit hoofde, zoo niet uitsluitend, door de belangrijke toename van het aantal scheurbuiklijders."

23 October schreef hij o. a.: „Op Maandag meldde zich een groot aantal mannen bij mij aan, zeker wel meer dan 50, naar werk vragende. Ik liet eenigen, die mij het verstandigst leken, als woordvoerders toe, en zij klaagden hun nood uitvoerig. Zij vroegen allen naar werk. Volgens hen zijn er zeker wel 600 à 700 mannen, die werkloos rondloopen."

6 December luidde het rapport: „Ik heb de eer UHoogEdelGestrenge, rapporteerende over den algemeenen toestand, te berichten, dat die ongetwijfeld langzaam verergert en de landelijke bevolking zich in hoogst moeilijke omstandigheden gaat bevinden. Tot nu toe koesterden wij allen toch de hoop, dat er nog regen zou komen, wel niet in voldoende mate, om veel producten te kunnen oogsten, maar dat er dan toch wel enkele snel groeiende planten zouden opschieten, bijv. enkele boonensoorten; dat er veevoeder zou te krijgen zijn, en eindelijk dat er misschien een flinke bui zou komen, voldoende om tankies en regenbakken te vullen.

Niets van dat alles is geschied. De regenval van November is geweest 4 m.M., en dit toont duidelijk aan, dat er niet de geringste hoop behoeft te worden gekoesterd, dat er nog in dit seizoen eenige oogst zal komen.

Welnu, wat zal dan in de komende maanden de toestand van de bevolking wezen? Ik vrees de diepste ellende, hongersnood en alle min of meer besmettelijke ziekten.

De berichten, die onlangs de ronde hebben gedaan, als zou er hier alreeds hongersnood bestaan, waren wel valsch, maar als een voorspiegeling van wat er voor de deur staat, weergeven zij den algemeenen indruk toch wel."

18 December ontving ondergeteekende van den Gezaghebber een *dringend* telegram, dat luidde als volgt:

„Uit ingewonnen bericht blijkt mij, dat de algemeene toestand een zeer ongunstige wending aanneemt, tengevolge van de vele gevallen van buikziekten. Dit is veel erger dan scheurbuik, daar de patient, reeds verzwakt, gevaar loopt te bezwijken. De verergering schijnt vrij plotseling te zijn opgekomen, en door sommigen aan het tankiewater te worden toegeschreven. Er zal meer en vooral wat ruimer bedeeld moeten worden, waarvoor ik ongeveer 1000 denk noodig te hebben. Ik zend schriftelijk rapport met mail van morgen, maar verzoek toch zoo spoedig mogelijk, al is het een deel van het gevraagde, te ontvangen."

Ondergeteekende, die den Gezaghebber geregeld in staat had gesteld om te beschikken over de bedragen, die deze voor de leniging van den nood noodig oordeelde, ging den 21n. December zelf naar Aruba, ten einde zich persoonlijk van den toestand op de hoogte te stellen.

Wat hij daar zag, was veel erger dan hij zich had voorgesteld. Van de eigenlijke buitenbevolking op Aruba, die men op ongeveer 6000 personen kan schatten — de werklui en de visschers, die in en in de nabijheid van de Oranjestad wonen, laat hij er buiten — was verreweg het grootste gedeelte der kostwinners zonder verdiensten. De Phosphaat Maatschappij had geen arbeiders meer in dienst; bij de Goud Maatschappij werkten hoogstens twee honderd man; in de aloë-velden niet meer dan veertig. In Columbia, waar anders veel Arubianen op de plantages behoorlijk betaald werk vinden, was, doordat de bananen-uitvoer wegens den oorlog, was gestaakt, ook bijna niets te verdienen.

Er heerschte dan ook de diepste armoede.

Wáár ondergeteekende zich ophield, kwamen de menschen hun nood klagen, en hij overdrijft niet, als hij zegt, dat hij er honderden heeft gezien, die gewoonweg *mager waren van de doorgestane misère*; aan wie men het kon aanzien, dat zij in langen tijd geen voldoend voedsel hadden gehad.

Hulp van de Arubianen zelf was voor de meesten hunner niet te verwachten. Als men nagaat, dat er van de 9284 bewoners die Aruba telt, maar 93 zijn aangeslagen in de inkomstenbelasting en alzoo een inkomen hebben van minstens f 600, kan men wel begrijpen, dat de weinige welgestelde Arubianen, hoe menschlievend zij ook zijn, niet bij machte waren om al die armen van buiten bij te staan. Zij hadden al meer dan genoeg aan de armen, die in en om de stad woonden.

In overleg met den Gezaghebber en de landraden stelde ondergeteekende vast, hoe in den nood zou worden voorzien: door werkverschaffing; het uitdeelen van beschuiten (een soort voedzame scheepsbeschuit) aan de schoolkinderen; en door geldelijke ondersteuning van zieken, ouden van dagen, gebrekkigen, etc.

Het was toen reeds te verwachten, dat de nood minstens een maand of negen zou duren: tot aan den nieuwen oogst. En dit werd ook later bewaarheid.

Wel vielen er gelukkig in het voorjaar een paar goede regenbuien, waardoor er beter drinkwater kwam en wat voeder voor het vee, dat anders zeker van honger zou zijn omgekomen — hetgeen duidelijk is als men weet, dat het gedurende het geheele jaar 1914 maar *vier en tachtig en een halve millimeter* had geregend — doch die regens gaven de menschen geen voedsel en geen werk.

De toestand bleef dan ook langen tijd zeer slecht. Wel kwam er tijdelijk wat meer werk op de aloëvelden, doch dit was niet van langen duur, en bovendien waren er zeer veel lijders aan scheurbuik en dysenterie, die tot werken ongeschikt waren. Eerst tegen het najaar, toen de regens invielen en er wat groenten, aardvruchten en mais kwamen, verbeterde de toestand aanmerkelijk, totdat hij op 't einde van het jaar weer nagenoeg normaal kon heeten.

Was hier niet krachtig geholpen — wat gelukkig door de gelden, die de Regeering voor werkverschaffing en beschuiten aan de schoolkinderen beschikbaar stelde, en door de rijke giften, die men van het steuncomité in Holland ontving, kon geschieden, — dan zouden gewoonweg duizenden menschen direct of indirect van misère zijn omgekomen. Dit is de zuivere waarheid, zonder de minste overdrijving.

Dat de misère toch nog indirect zijn slachtoffers heeft gemaakt, doordat velen hun weerstandsvermogen hadden verloren om een eenigszins zware ziekte te doorstaan, blijkt uit het feit, dat er in 1915 op Aruba 300 menschen zijn gestorven, terwijl dat getal in het zoo slechte jaar 1912 nog maar 252 had bedragen.

Op Bonaire was de toestand in het najaar van 1914 ook reeds slecht, zooals o. a. blijkt uit de navolgende rapporten, die ondergeteekende van den Gezaghebber ontving.

Den 3n. September schreef deze:

„Ik heb de eer UHoogEdelgestrenge mede te deelen, dat de toestand in den laatsten tijd zeer is verergerd; het aantal zieken neemt met den dag toe en de armoede houdt hiermee gelijken tred. Zijn, tengevolge van den oorlogstoestand, de prijzen der levensmiddelen zeer gestegen, de inkomsten van den kleinen man verminderen daarentegen aanmerkelijk.

Behalve in de zoutpannen waar ongeveer 200 mannen en vrouwen met zoutgaren eenige verdiensten hebben en eenige ambachtslui aan den bouw van de school, is er op dit oogenblik nergens werk.

De dividivioogst levert zoo goed als niets meer op, en voor het weinige, dat daarvan verkregen wordt, wordt, tengevolge van de crisis, maar een lage prijs betaald; voor enkele dagen werd het product zelfs geheel geweigerd."

Den 25n. November schreef hij o.a., dat de aanvragen van den dokter voor melk reeds 48 blikjes per week bedroegen, dat de uitgaven voor andere ondersteuning ten behoeve van de zieken met den dag toenamen; dat, omdat op de zoutpannen niet werd gewerkt, het getal werkeloozen ook nog vermeerderde.

Alle andere rapporten behelsden dezelfde klachten: veel zieken, gebrek aan werk en totale mislukking van den oogst, wat niet te verwonderen is als men weet, dat het in 1914 op Rincon maar *honderd drieendertig millimeters* en op Kralendijk maar *honderd vierenzestig millimeters* heeft geregend.

Het bleek dan ook ondergeteekende, toen hij zich den 18n. Januari 1915 op Bonaire bevond, dat daar onder de buitenbevolking een nijpende armoede heerschte: niet zóó verschrikkelijk als op Aruba, maar toch zeer, zeer groot.

Ook hier kon men bij velen, die kwamen vragen, de armoede op hun gelaat lezen.

In het eerste kwartaal van 1915 waren er niet minder dan 321 gevallen van scheurbuik, en den 11n. Februari schreef de Gezaghebber, dat de dokter op zijn spreekuren dagelijks van 60 tot 80 patiënten behandelde, ongerekend de zieken, die hij aan huis bezocht, en dat hij daags na zijn bezoek op Rincon 150 recepten had klaar te maken.

Wat boven voor Aruba werd aangestipt, geldt ook voor Bonaire. Op de 6592 bewoners zijn er daar maar 58 aangeslagen in de inkomstenbelasting, zoodat de hulp voor de arme buitenbevolking — van minstens 4000 zielen — van elders moest komen.

Ook hier werden met het geld, dat de regeering er voor beschikbaar stelde, en dat wij van het steuncomité in Holland ontvingen, op zijn zachtst gesproken, *honderden* gered van een dood, door langzame uitputting, tengevolge waarvan zij alle weerstandsvermogen tegen de heerschende ziekten zouden hebben verloren.

Op Curaçao is de nood doorgaans minder groot, omdat daar over het algemeen meer werk is, en er ook meer menschen zijn, die de armen kunnen bijstaan. Dat belet echter niet, dat ook daar, bij totale mislukking van den oogst, de armoede voor velen *te nijpend* kan worden.

Zoo was het ook in 1915.

30 November 1914 schreef de districtmeester van het 2e en 3e district aan ondergeteekende: „Er zijn veel meer zieken dan gewoonlijk, zonder dat er een bepaalde ziekte heerscht, wat volgens mijne meening toe te schrijven is aan onvoldoende voeding."

30 Januari 1915 schreef hij:

„Ik heb de eer UHoogEdelGestrenge te berichten, dat tengevolge van de steeds heerschende droogte en het toenemend gebrek aan voldoend werk voor de arbeiders op de plantages en ook in de stad, de economische toestand der bevolking in mijne districten ongunstig wordt.

De meeste of bijna al de plantages houden nu veel minder werklieden dan gewoonlijk, wegens de droogte, en de tengevolge daarvan verminderde opbrengst der gronden. Op New-Port, Sta. Barbara, zijn in het geheel 166 mannen werkzaam. Deze zijn meest allen arbeiders van de savanen bij Santa Barbara, de St. Jorissen en de Midden-seinpost, in welke buurten dan ook niet veel geklaagd wordt over werkeloosheid. De bevolking in mijne districten is echter groot pl. m. 12,400, waaronder ongeveer 3000 mannen. Als men nagaat het aantal dat in dezen tijd vast werk heeft op de plantages en in de stad, blijft er ongeveer

hoeveelheid werkeloozen over. Velen melden zich elke week op Newport aan, zoekende naar werk, maar ze worden afgewezen, omdat de maatschappij in dezen tijd niet meer arbeiders kan aannemen. Verscheidene komen bij mij werk vragen; aan enkelen heb ik werk verschaft bij het graven van putten, het aanleggen van wegen, en heb hen betaald van de gelden, welke ik van het ondersteuningsfonds heb ontvangen tot leniging van nood. Maar nu de nood zich tot meerderen uitstrekt en zoovele arme, en behoeftige oude en gebrekkige vrouwen, weduwen en onverzorgden om onderstand komen vragen, heb ik al het geld, dat ik van de uitdeeling ontvang, noodig voor dat doel."

Ook uit het 4e en 5e district ontving ondergeteekende van den districtmeester verschillende rapporten, die wezen op den nood, welke er buiten heerschte. De klachten waren gebrek aan werk, ziekten, armoede.

En zelf heeft hij er zich meerdere malen van overtuigd, dat de schildering van den toestand volstrekt niet overdreven was.

Had men dan ook de armen in de buitendistricten verleden jaar niet behoorlijk gesteund, dan zou ook daar de misère bij tientallen haar slachtoffers gemaakt hebben.

Voor wat de stad betreft, kan ondergeteekende natuurlijk geen officieele rapporten aanhalen, waaruit de armoe, die er in 1915 geheerscht heeft, kan blijken.

Gelukkig wonen er hier ook velen, die de armen kunnen steunen, zoodat de nood hier nooit zóó'n omvang zal krijgen als in de buitendistricten of op de eilanden Aruba en Bonaire. Doch dat de armoe hier verleden jaar zeer groot is geweest, *is zeker*. Hij weet dit niet alleen doordat er tal van personen, die anders nooit vragen, zijn hulp kwamen inroepen, maar ook van hetgeen hij dienaangenaande heeft gehoord van de meest betrouwbare personen, zoowel geestelijken als leeken.

Zonder uit te maken hoe de toestand, zooals die boven is aangegeven, dient gequalificeerd te worden, — meent ondergeteekende toch wel te kunnen beweren, dat zij, die *van hongersnood in de kolonie Curaçao* hebben gesproken, den toestand juister hebben geschetst, dan zij die beweerden, dat *de toestand wel niet rooskleurig was*, maar te overdreven en te donker was afgeschilderd.

De juistheid van de bewering, dat men bij het lichten van den zoutoogst, juist toen de nood het hoogst zou zijn geweest, geen voldoende werkvolk kon krijgen, kan ondergeteekende, thans, zoo lang na dien, niet beoordeelen. Wel kan hij verklaren, dat hij meermalen dergelijke klachten heeft gehoord en als hij de zaak dan onderzocht, voor dat feit heel verklaarbare redenen kreeg opgegeven; bijv. dat de aangeboden loonen bepaald te gering waren, of dat het werkvolk van de plaats, waar tijdelijk werk werd gegeven, nadat het er lang niets te doen had kunnen krijgen, ergens anders werk was gaan zoeken.

Meermalen ook werd hem, terzelfder tijd dat de klachten, dat er geen werkvolk te krijgen was, geuit werden, door de districtmeesters verklaard, dat zich bij *hen* voor het werk, dat *zij* hadden, veel meer menschen aanboden dan zij konden gebruiken.

Dat alles neemt natuurlijk niet weg, dat er onder de duizenden werklieden van hier ook kerels zijn, die te lui zijn om te werken; doch men kan zeker zijn, dat die geen ondersteuning hebben gekregen.

En men kon arme weduwen met kleine kinderen, zieken, oude en gebrekkige menschen toch niet in de grootste misère laten, omdat bijv. hun buurman te lui was om te werken, als hij daartoe niet door den nood werd gedwongen.

Dat in 1915 de danspartijen gewoon hun gang gingen alsof er geen wolkje aan de lucht was, acht ondergeteekende bepaald onjuist. Integendeel, zeer dikwijls heeft hij door verschillende personen de opmerking hooren maken, „wat is het den laatsten tijd toch overal stil" en dan was geregeld het antwoord „de menschen hebben geen geld."

Dit laatste gold ook natuurlijk niet *voor iedereen*; wat zeer gelukkig is. In de slechtste jaren zijn er altijd — vooral in landen waar veel scheepvaart is — ook onder het volk nog menschen, wien het niet kwaad gaat; en als dan zoo iemand eens een feestje geeft, wordt er zoo spoedig gezegd „nu zie je, dat zij het zoo arm niet hebben; zij dansen er maar op los"; wat natuurlijk een verkeerde gevolgtrekking is.

Dat het katholieke volksblad de menschen aanspoorde om in een tijd, dat er zoo veel gebrek werd geleden, geen geld met danspartijen etc. te verspillen, was zeer prijzenswaardig, doch bewijst ook al weer niet, dat de armoe niet groot is geweest. Zooals ondergeteekende reeds zeide, niet *allen* zijn arm; en zij, die de danspartijen hebben gegeven, zullen zeker niet ondersteund zijn geworden.

Waar is het, helaas, dat niet weinig werklieden van het geld, dat zij verdienen veel te weinig geven aan hunne vrouwen, voor het onderhoud van hun gezin, en de rest zelf opmaken of verdrinken: een euvel, dat men in de groote steden van Europa ook bij niet weinige arbeiders aantreft. Doch als er nu, in buitengewone omstandigheden, aan de armen, die het hard noodig hebben, aalmoezen worden gegeven, kan men dan aan een doodarme vrouw zoo'n aalmoes weigeren, omdat haar man het geld, dat hij haar had moeten geven, heeft verdronken, of het arme kind op school een paar beschuiten weigeren, omdat zijn vader wel verdiensten heeft, maar het geld voor een deel verbrast?

De abnormale tijdsomstandigheden maken het voor den K. W. I. Mail dienst ongetwijfeld dikwijls zeer moeilijk om, nu er voor de weinige booten, die er nog in de vaart zijn, zoo ontzettend veel vracht is, voor alle plaatsen, die deze aandoen, voldoende laadruimte open te houden. Speciale bepalingen staan er dienaangaande niet in de tusschen de Regeeringen en den K. W. I. Mail dienst gesloten overeenkomst.

Over het feit, dat de booten ongeregeld varen heeft een der leden van de Tweede Kamer Zijner Excellentie den Minister van Waterstaat vragen gesteld. Wellicht zal dit een verandering ten goede geven.

Ondergeteekende heeft reeds eenigen tijd geleden aan Z. E. den Minister van Koloniën verzocht om de archiefstukken na den oorlog te mogen verzenden, vooral ook omdat de vrachten thans zoo enorm hoog zijn.

De vervanging van militaire marechaussees door burgermarechaussees geschiedt niet alleen in het belang der politie, maar ook in het belang van de militaire bezetting zelve. Bleek van den eenen kant, dat de proef om de militairen tevens met de uitoefening van den politiedienst te belasten, niet het resultaat opleverde, dat men er van verwacht had, van den anderen kant werd het duidelijk, dat de tegenwoordige regeling, uit een militair oogpunt beschouwd, onbevredigend was.

Tegen het denkbeeld om daarin verbetering te brengen door de oprichting van een korps marechaussees, dat tevens belast zou zijn met de thans op de militaire bezetting rustende taak — om eventueel bij binnenlandsche onlusten de orde in de kolonie te handhaven — bleken tal van bezwaren te bestaan, zoodat, na ernstige overweging, werd besloten om een afzonderlijke politie te nemen en de militaire bezetting te handhaven.

De meening, dat groote verbetering in den tegenwoordigen toestand is te brengen door het Koninklijk besluit, dd. 6 Januari 1910 No. 32 (P. B. 1910 No. 19) naar de letter uit te voeren, berust op eene dwaling. Dit Koninklijk Besluit toch wordt niet alleen naar den geest, doch ook naar de letter uitgevoerd. Dat een gepensionneerd onderofficier als detachements-commandant fungeert in plaats van een actief dienend luitenant kan als zoodanig niet gelden, waar die onderofficier in alle opzichten dienst doet als detachements-commandant en tevens belast is met de opleiding van de militairen voor den politiedienst en dat Koninklijk Besluit geen andere werkzaamheden aan dien officier oplegt.

Er bestaat in de verste verte geen wrijving tusschen de burgerlijke en de militaire autoriteiten, en op enkele uitzondering na, ook niet tusschen de minderen bij de politie. Er zijn geen als politie deugdelijke krachten naar het garnizoen terug gegaan vanwege die wrijving. Allen, die teruggegaan zijn, deden het, omdat op hun dienen bij de politie minder prijs werd gesteld. Om de in het verslag opgegeven redenen is het dus niet noodig de politie te verdeelen in een rechts- en een straatpolitie met officier, onafhankelijk van den Procureur-generaal, aan het hoofd dezer laatste. Om die onafhankelijkheid van den Procureur-generaal te bepalen, zou ook wijziging van art. 153, 1e lid van het Regeeringsreglement moeten plaats vinden.

Ondergeteekende is het geheel eens met de leden, die bezwaren hadden tegen de meening van het eene lid, dat de Procureur-generaal niets te maken moest hebben met de straatpolitie.

Een fuselier, gedetacheerd bij de politie, krijgt 's jaars in het geheel f 634.— à f 968,51.

Er wordt streng de hand gehouden aan de keur op de straatpolitie en niet het minst aan de bepalingen daarin betreffende het bezigen van onzedelijke uitdrukkingen op straat.

Terwijl de Kantonrechter van 1o. Juni 1915—ultimo Maart 1916 137 veroordeelingen in zake overtredingen van die keur heeft uitgesproken, waaronder 20 wegens het bezigen van onzedelijke woorden, hebben er gedurende dat tijdvak 237 arrestatie's wegens overtredingen der keur, waaronder 15 wegens het bezigen van onzedelijke woorden plaats gehad. Samenscholingen op straat worden zooveel mogelijk tegengegaan, voornamelijk in de nabijheid van drankwinkels; doch de politie kan niet overal tegenwoordig zijn, en de Curaçaosche bevolking is gaarne op straat.

Het kan niet worden ontkend, dat soms de een of andere marechaussee een hond op wreede wijze afmaakt; doch dit zijn groote uitzonderingen, en dan nog voornamelijk wanneer de hond den marechaussee aanvalt. Deze marechaussees worden steeds gestraft, als het feit den Procureur-generaal ter oore komt. Het is in overweging geweest om de honden door middel van vergif af te maken, d. w. z. als ze eenmaal opgevangen zijn, want de vroegere gewoonte van vergif op straat aan de honden toe te gooien is terecht gestaakt, vanwege het gevaar daaraan verbonden, doch men stuitte op het bezwaar, dat de honden in hun ongewonen gevangen toestand niet wilden toebijten.

Het bevreemdt ondergeteekende, dat juist nu men in werkelijkheid betrekkelijk weinig last van honden heeft — in de laatste vijftien maanden zijn er 2202 afgemaakt — daarover geklaagd wordt.

De quaestie, of het gewenscht zou zijn om aan jongelui, die hier de normaallessen hebben afgeloopen, studiebeurzen te geven ten einde zich in Nederland voor het onderwijzersexamen te bekwamen, is nog niet uitgemaakt. Er zijn, zooals ondergeteekende in zijn Memorie van antwoord op het ontwerp—begrooting voor het dienstjaar 1916 opgaf, niet weinig bezwaren aan verbonden. Zijne Excellentie de Minister van Koloniën overweegt eene andere oplossing, om in de behoefte aan onderwijzers te voorzien.

De Gezaghebber, aan wien ondergeteekende inlichtingen heeft gevraagd naar aanleiding van hetgeen er over het bezoeken der scholen op Aruba in de Afdeelingen is gesproken, schreef ondergeteekende, dat de bijzondere scholen geregeld jaarlijks door hem bezocht worden, hetzij alleen, hetzij met een of meer andere landraden.

Op de openbare school, schreef de Gezaghebber, is hij langen tijd niet geweest, omdat hij, zonder bepaalde noodzakelijkheid, liever niet met het tegenwoordige hoofd der school in aanraking komt.

Dat de andere leden de openbare school in geen drie jaren zouden bezocht hebben, is volgens den Gezaghebber bepaald onjuist. Zij komen er minstens eens per jaar, o. a. altijd op de openbare les, in December. Het laatste jaar is die les door den landraad Arends echter niet bijgewoond, om de gespannen verhouding, die er tusschen hem en het hoofd der school bestaat.

Ondergeteekende zal den Gezaghebber verzoeken om voortaan, zoo mogelijk met de landraden, de school geregeld te bezoeken, en hun minder goede verhouding tot het hoofd der school daarop geen invloed te laten uitoefenen.

De quaestie of aan alle, door het Bestuur aangestelde Surinaamsche geneeskundigen de bevoegdheid dient te worden gegeven, om overal in de kolonie de praktijk uit te oefenen, wil ondergeteekende gaarne in overweging nemen. Daartoe zou echter noodig zijn eene wijziging van de verordening van 4 Februari 1874, P. B. No. 5, regelende de uitoefening der genees-, heel- en verloskunst in deze kolonie.

Met het voorstel van het eene lid om een bepaling in het leven te roepen, dat de geneesheeren, die door de kolonie of het Rijk worden gesalarieerd, de armenpraktijk in particuliere ziekeninrichtingen niet mogen uitoefenen, kan ondergeteekende zich allerminst vereenigen.

De armenpraktijk in particuliere ziekeninrichtingen bestaat voor het grootste gedeelte in het behandelen van patiënten, voor wier opneming het Bestuur der kolonie een geldelijke bijdrage geeft, dus van zieken, die anders toch behandeld zouden moeten worden door geneesheeren, die door de kolonie of het Rijk bezoldigd worden. Deze praktijk zal zeker niet een grooter deel van hun tijd in beslag nemen, dan in het geval, dat zij deze zieken thuis zullen moeten bezoeken; immers hier liggen de zieken bij elkaar en hebben de geneesheeren bovendien de hulp van geschoold personeel.

Beschouwt men het uitoefenen van de armenpraktijk in particuliere ziekeninrichtingen als het uitoefenen van particuliere praktijk, wat het ook inderdaad is, welnu, dan kan men, volgens ondergeteekende, ook hiertegen niets aanvoeren, daar deze geneesheeren benoemd werden onder voorwaarde, dat zij particuliere praktijk mogen uitoefenen en hun traktementen dusdanig geregeld zijn, dat zij wel particuliere praktijk moeten uitoefenen.

Vooralsnog acht ondergeteekende het niet noodzakelijk dat den Stadsgeneesheer wordt verboden particuliere praktijk uit te oefenen: te meer daar het mogelijk is, dat er een wijziging in zijne werkzaamheden zal worden gebracht, waardoor hij over meer vrijen tijd zal kunnen beschikken.

Het zou volgens ondergeteekende, voor den landbouwkundige moeilijk zijn om alle drie maanden een verslag uit te brengen, waaruit de resultaten (ook de financiëele) van de door hem genomen proeven zouden kunnen blijken, daar de resultaten van vele zijner verrichtingen, dikwijls veel langer dan drie maanden op zich laten wachten.

De resultaten, verkregen met de dividivicultuur, waarvoor door het Bestuur voorschotten zijn verleend, kunnen over het algemeen slecht genoemd worden.

In het geheel werd een bedrag van f 30 131.08 aan dividivivoorschotten uit de koloniale kas gegeven, en wel:

in het jaar 1907........	f 6 725.
in het jaar 1908........	„ 10 566.08
in het jaar 1909........	„ 5 890.
in het jaar 1910........	„ 1 930.
in het jaar 1911........	„ 5 020.

van welk bedrag had moeten zijn terugbetaald tot en met ultimo December 1915 f 4 380,63, doch waarvan slechts f 1.930.09 werd terugontvangen, daar aan verscheidene voorschotnemers, die daarvoor in aanmerking kwamen en zulks verzochten uitstel van betaling moest worden verleend.

Ook is nog een som van f 2920.24 terugbetaald door drie voorschotnemers, die de voorwaarden, vervat in de overeenkomsten, waarbij hun dividivivoorschotten zijn verleend, niet zijn nagekomen. Bedoeld bedrag van f 2920,24 kan daarom niet worden beschouwd als te behooren tot de gewone aflossingen.

Overwogen wordt, welk standpunt het Bestuur zal moeten innemen tegenover de planters, die voorschotten hebben genoten, en wier aanplant buiten hun schuld is mislukt.

Ondergeteekende stipt hierbij aan, dat van de f 30 131.08 slechts een bedrag van f 6950.— krachtens zijne beschikkingen is gegeven, n. l. f 1930 in 1910 en f 5020.— in 1911.

Voor een voorschot van f 5000 — in 1911 verleend, is een groot complex van plantages hypothecair verbonden, zoodat er niet het minste gevaar bestaat, dat dit bedrag niet teruggegeven zal worden.

De sisalaanplant op Mount Pleasant staat op 't oogenblik over het algemeen goed; in zooverre dat de planten er voor verreweg het grootste gedeelte flink bij staan. Door de groote droogte in de eerste jaren van den aanplant, door de moeilijkheid, die men in den beginne had om in eens over voldoend plantmateriaal te kunnen beschikken, en ook doordat men, bij gebrek aan ondervinding bij deze nieuwe cultuur, in den aanvang niet altijd praktisch is te werk gegaan, zijn de resultaten tot nog toe niet geweest zooals men oorspronkelijk verwacht had. Men hoopt echter, dat men, voortwerkende met de thans opgedane ondervinding, gunstige resultaten zal verkrijgen.

Berekend wordt, dat thans zeventig hectaren onder sisal staan; doch daar zijn enkele stukken onder, die zijn afgestorven, of die, door gebrek aan plantmateriaal en de te groote droogte in vorige jaren, niet behoorlijk zijn ingeboet, wat overal waar sisal verbouwd wordt, moet geschieden.

Einde Maart 1916 waren in de kweekbedden 420 000 planten, waarvan er waarschijnlijk dit jaar ongeveer een 200 000 in de tuinen zullen worden gebracht, terwijl de rest het volgende jaar zal worden uitgeplant.

Wanneer er een oogst zal worden verkregen, die van commercieele beteekenis is, kan nog niet met zekerheid worden aangegeven.

De vraag of het Bestuur bij beschadiging van een huis, door het springen in de haven, bereid zal zijn de schade te vergoeden, zal voor elk bijzonder geval afzonderlijk moeten worden uitgemaakt. Van eenigszins ernstige beschadigingen aan particuliere woningen is, voor zoover ondergeteekende weet, nog geen sprake geweest.

Eenige jaren geleden is voor de inspectie der belastingen het beste gebouw gehuurd, dat er toen te krijgen was. Een beter gebouw zou ondergeteekende op 't oogenblik nog niet weten te vinden; vooral omdat men rekening dient te houden met de ligging er van.

Een nieuw gebouw, naar de eischen des tijds ingericht, zou, met aankoop van het terrein, waarop het geplaatst kan worden, volgens ondergeteekende minstens honderd duizend gulden kosten. Het is duidelijk, dat men er thans niet aan kan denken, die som er voor uit te trekken.

Wanneer er hier — wat zal worden nagegaan — een behoorlijk tonnenstelsel kan worden ingevoerd, zal aan de klacht, die er over stank in het gebouw wordt geuit, wel worden tegemoet gekomen.

De klachten betreffende de vleeschmarkten en de slachtplaatsen zijn zeer overdreven. Vóór dat het Voorloopig Verslag in druk was verschenen, — zoodat men naar aanleiding daarvan dus geen maatregelen had kunnen nemen om de markten en slachtplaatsen te reinigen, — heeft ondergeteekende zich, onverwachts, persoonlijk daarvan overtuigd.

De vleeschmarkt verkeert in het algemeen *niet* in een onzindelijken toestand. Zij wordt *elken* dag schoongemaakt. Ook de bakblokken worden *elken* dag gereinigd. In een gedeelte der verkooplokalen, die onder onmiddellijk toezicht der Israelitische gemeente staan, geschiedt dit met regenwater, in andere lokalen geschiedde dit met zeewater uit het Waaigat — wat ondergeteekende ook verkeerd acht; reden waarom hij den Procureur-generaal verzocht heeft den slachters te doen aanzeggen, dat zij daarvoor voortaan put- of regenwater moeten gebruiken.

Tegen het gebruik van zeewater om den steenen vloer van de markt te reinigen, bestaat volgens ondergeteekende geen bezwaar. Moest men dit met putwater doen, dan zou de duurte van het water waarschijnlijk ten gevolge hebben, dat er te weinig gebruikt werd, en de markt daardoor veel vuiler zou blijven. Dat er in de inkervingen der blokken geronnen bloed zou zitten dat tot bederf is overgegaan, is in strijd met de werkelijkheid. Wel blijven die inkervingen zwart, doch elken dag worden zij uitgeschrapt en gereinigd. Bepaald onjuist is het ook, dat overal tegen den muur tot bederf overgegane bloedspatten zitten, waardoor de vleeschhallen een haast ondragelijken stank verspreiden. Er is hoegenaamd geen stank op de markt — tenzij de reuk, die elke slagerswinkel, ook in Europa, heeft — en er blijven geen versche bloedspatten zitten op den muur of vloer. Wat er zit zijn afgewasschen vlekken, die niet anders dan door witten zijn weg te krijgen. Ook de toestand van de andere plaatsen, waar met toestemming vleesch wordt verkocht, is erg overdreven voorgesteld. De marktmeester bezoekt deze plaatsen minstens tweemaal per week en controleert de reiniging.

De voorstelling omtrent de hoop faecaliën in een hoek van de markt is eveneens overdreven. Daar de markt niet omsloten is, gebeurt het een enkele keer, dat de een of ander in den nacht zijn natuurlijke behoefte op het plein er achter gaat doen, doch dat wordt den volgenden dag weggenomen.

De gouvernements-slachtplaats en die aan de Overzijde laten, al zijn het geen Europeesche abattoirs, aan zindelijkheid niet veel te wenschen over. Gene wordt schoongemaakt met water uit de open zee — de bedoelde plaats waar vuil wordt weggegooid ligt op een afstand aan den lijkant er van — en deze met water uit het rifwater. Dat de vlak aan het water gelegen steenen vloeren, waarop de beesten geslacht worden, met dat water gewasschen worden, kan volstrekt geen kwaad; en evenmin, dat men, vóór het villen, de huid van het dier met zeewater besprenkelt, om te voorkomen, dat de vilders, wier handen bij het villen met de doorgaans vuile huid van het beest in aanraking komen, het vleesch verontreinigen.

Op de markt aan de Overzijde wordt, behalve voor het reinigen van de steenen vloer, waarop de beesten geslacht worden, voor alles putwater gebruikt, dat de eigenaar in overvloed heeft.

Voor de vervanging van de dakbedekking van plaatijzer van het kantoor en van de keuken der slachtplaats, was op de begrooting van 1916, onder art. 45e, een bedrag uitgetrokken van f 350.—. Men kon over dat bedrag niet beschikken, voordat de begrooting definitief was vastgesteld. Toen zulks was geschied, is de Directeur der Openbare Werken begonnen met de werkzaamheden om de oude dakbedekking door een nieuwe te vervangen.

Een ontwerp—verordening tot herziening van de bepalingen omtrent het begraven van lijken had ondergeteekende reeds klaar; het is kort geleden aan de drukkerij afgegeven.

De post voor den aanleg van een algemeene begraafplaats is, zooals ondergeteekende verleden jaar bij de behandeling van de begrooting heeft aangegeven, door Z. E. den Minister van Koloniën van de begrooting afgevoerd met het oog op een noodzakelijke bezuiniging als gevolg van de tijdsomstandigheden. Had Z. E. een andere reden daarvoor gehad, dan zou Zij dien zeker hebben opgegeven.

Ondergeteekende zal zorgen, dat tegen dat het ziekenhuis van het Sanatorium het Groene Kruis klaar is, de straten, die daarheen leiden, behoorlijk verlicht worden. Zeker zal er ook gezorgd worden, dat daar een behoorlijk politietoezicht is en dat de straten, in den omtrek ervan, zooals overal, behoorlijk zindelijk worden gehouden.

ad art. 1 a. Ondergeteekende is ook van oordeel, dat het noodig zal zijn de ondergeschikte ambtenaren beter te betalen daar het anders moeilijk, zoo niet onmogelijk zal worden, geschikte jongelui te krijgen, die in gouvernementsdienst willen treden. Hij zal daaromtrent met Z. E. den Minister van Koloniën in overleg treden.

ad art. 6 a. Uitbreiding der politiemacht met nog 15 man zou zeker eene verbetering zijn. Hoe meer politie hoe beter, kan men zeggen, en men zou dan ook minder last hebben om bij ziekte van de marechaussees den dienst te laten doorgaan. Doch waar het zich laten aanzien, dat met het voorgestelde aantal marechaussees de dienst behoorlijk gedaan zal kunnen worden, mag men — zeker onder de tegenwoordige omstandigheden — geen meerdere offers van het Moederland vragen; alleen om het nog beter te hebben.

Het is wel waarschijnlijk, dat er, voor de voorgestelde bezoldigingen, geschikte krachten voor de politie zullen zijn te krijgen. Bleek dit later van niet, dan zou men tot eene verhooging daarvan moeten overgaan.

Het is zeker gewenscht, dat de politie over een goede motorboot kan beschikken. Met het oog op de tijdsomstandigheden heeft ondergeteekende echter gemeend om, alvorens daarvoor een post op de begrooting te brengen, dienaangaande overleg te moeten plegen met Z. E. den Minister van Koloniën.

ad art. 16. Ondergeteekende is het, om de vroeger door hem aangegeven gronden, geheel eens met de leden, die van oordeel zijn, dat er geen reden meer bestaat, om hier in de kolonie een adviseur voor visscherijzaken te hebben.

ad art. 32 c. Het aantal vroedvrouwen in het stadsdistrict op Curaçao bedraagt op het oogenblik negen, waarvan er twee door ziekte geen praktijk meer uitoefenen. Op den cursus ter opleiding van vroedvrouwen zijn twee vrouwen, die zich later in de stad zullen vestigen.

Op Aruba zijn er vier vroedvrouwen en worden er thans nog vier door Dr. Oduber opgeleid, die dit jaar haar examen zullen doen.

Op Bonaire zijn twaalf vroedvrouwen, waarvan er twee wegens ouderdom geen diensten meer verleenen.

ad art. 39. De bijdrage van f 1000.— zal in 1917 hoofdzakelijk strekken tot onderhoud der reeds ingevoerde rasdieren, het koopen van plantzaad en als bijdrage in de algemeene onkosten der maatschappij. Dit bedrag kon alleen zoo laag gesteld worden, omdat de maatschappij nog wat geld bezit van de verschillende bijdragen, die zij vroeger van particulieren heeft ontvangen en van het geld, dat door haar op zij was gelegd voor het koopen van een paardenhengst, die nu niet meer noodig is, omdat door den invoer van automobielen, de paardenfokkerij geen winsten meer afwerpt.

Van het geld, waarover de maatschappij kan beschikken, worden ook gedeeltelijk betaald de kosten, verbonden aan den invoer van vee ter verbetering van den veestapel. Tot dat doel werken de maatschappij, de landbouwkundige en de speciaal daarvoor aangestelde commissie altijd samen.

ad art. 46 a. Zooals blijkt uit de posten, die op de begrootingen voor 1915 en 1916 voor buitengewoon onderhoud van straten en wegen waren uitgetrokken, doch, met het oog op de ongunstige tijdsomstandigheden, door Z. E. den Minister der Koloniën daarvan zijn afgevoerd, en zooals is meegedeeld in de Memorie van antwoord betreffende de verordening tot aanvulling der verordening, houdende vaststelling van de koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1916, heeft het in de bedoeling gelegen om voor de verbetering der hoofdstraten en hoofdwegen buitengewone credieten aan te vragen, en de herstelling van kleinere straten en stegen zoo veel mogelijk uit het crediet voor gewoon onderhoud te bekostigen.

Doordat de posten voor buitengewoon onderhoud van de begrooting zijn afgevoerd is het noodzakelijk geworden, dat een gedeelte der gelden, voor gewoon onderhoud toegestaan, gebruikt wordt voor de verbetering van hoofdstraten en wegen, in plaats van voor die kleinere straten en wegen.

Voor zoover als de toegestane gelden strekken, zullen bedoelde stegen onder handen genomen worden, doch in verband met het bovenstaande, meent ondergeteekende, dat het niet gewenscht is om thans het crediet voor gewoon onderhoud van straten en wegen te verhoogen.

ad art. 46 c. De straten worden hier over het algemeen zoo zindelijk gehouden, als men dit redelijkerwijze maar kan verlangen. Iedere vreemdeling, die hier komt, valt de zindelijkheid van Willemstad op, ook wanneer zij de kleine straten en steegjes eens doorkruisen. Wel wordt er op particuliere erven, waar meerdere huizen staan, dikwijls vuil neergegooid, doch dit wordt telkens opgeruimd.

Wanneer het noodig is, kan de post voor straatreiniging worden overschreden. Dáár nu f 1,500.— meer voor uit te trekken, acht ondergeteekende ongewenscht.

ad art 53 a. Ondergeteekende is met Z. E. den Minister van Koloniën in onderhandeling over eene nieuwe regeling van het loodswezen, waardoor het personeel hiervan met één vermeerderd zou worden. Zoo Z. E. zich met het voorstel van ondergeteekende kan vereenigen, zal er door hem een suppletoire begrooting worden ingediend.

NUYENS.

Tegen kardinaal Mercier.

De Keulsche correspondent van „De Tijd" schrijft:

„In aansluiting met mijn jongste correspondentie zie ik mij verplicht een mededeeling te doen, waarvan ik uit den aard der zaak geen bevestiging heb kunnen krijgen, doch die wel geschikt is om te beseffen, in welk een moeilijke fase de houding van Z. Em. Kardinaal Mercier tegenover de Duitsche regeering is geraakt.

Gelijk ik reeds berichtte, „gaan in de pers en in politieke kringen steeds meer stemmen van ontevredenheid en wantrouwen tegen Kardinaal Mercier op. Ik maakte reeds gewag van de actie door zeker kopstuk uit den ouden Evangelischen Bond begonnen, en van de scherpe uitlatingen, die de katholieke „Köln Volksz," zich tegenover den Belgischen Primaat veroorloofde. Deze uitlatingen tegen „de chauvinistische politiek van een zoo hoogen geestelijken gezagdrager", die reserve behoort in acht te nemen „in een door den vijand bezet gebied", gaven iets geheel bijzonders te verstaan. Maar wat?

Naar ik verneem is aan Katholieken van gezag meegedeeld, dat het officieele, en vooral het militaire Duitschland niet langer de verantwoordelijkheid op zich kan nemen om een „agitator" als den Kardinaal-aartsbisschop van Mechelen vrijelijk in België te laten voortgaan zijn land te dienen op de wijze, waarop hij gemeend heeft, dat in het verleden te moeten doen. Dit is ook in Rome te verstaan gegeven, en men zegt zelfs dat de berichten, welke den laatsten tijd geloopen hebben over het eigenaardig „uitstel" van 's Kardinalen te rugreis, in verband moet worden gebracht met zekere hangende maatregelen.

Ofschoon de Duitsche Katholieken ongaarne zouden zien, dat de Regeering rechtstreeksche maatregelen tegen den Kerkvoogd nam — iets, waarmee gedreigd is voor het geval de Kardinaal in zijn diocese terugkeert en weer...... „agitatie" zou verwekken! — of dat hem den terugkeer in België werd verboden, zijn ook zij op dit punt niet almachtig bij het regeeringsgezag. En zoo zou het kunnen gebeuren, dat dit gezag zekere beschikkingen zou ne nemen, die wel niet aan den eerbied voor den Kardinaal te kort zouden komen, maar die hem toch onschadelijk voor de Duitsche oorlogsgedachte zouden maken.

Om nu de Katholieken op bedoelde mogelijkheid voor te bereiden, heeft het Centrum-orgaan, de „Köln Volksz.", de campagne begonnen, welke den Kardinaal voor eventueele maatregelen tegen zijn persoon verantwoordelijk wil stellen. In deze zin versta men de beteekening van het orgaan, dat de Kerkvoogd „zich behoort te laten welgevallen, dat ook de Katholieken van Duitschland vragen, of zijn rol te vereenigen is met de militaire belangen, welke thans de Duitsche bezetting in België moet behartigen".

DE OORLOG.

Volgens Dagorder van Grl. PETAIN is 9 April een gloriedag geweest voor het Fransche leger. Dien dag herhaalden de Duitschers hun groot offensief. Over een front van 4 K.M. trokken de uitgelezen troepen van Pruisen en Wurtembergers op om de Poivre-hoogte te bemachtigen.

Deze uitkijktoren bestrijkt den over tocht over de Maas en is een van de meest gevreesde standplaatsen voor de Fransche kanonnen.

Drie dagen is er gestreden met uiterste hevigheid en met inspanning van alle kracht; de uitslag is wederom: de aanval als geheel genomen is mislukt, maar kleine voordeeltjes werden toch behaald door de Duitschers.

De gesneuvelden waren bij honderden te tellen.

Van zeer groot belang achten wij den voortgang van het Russische leger in den Caucasus. Trebizonde is hun in handen gevallen. De Turken zijn hun groote kracht kwijt. Van Saloniki uit vliegen de geallieërden boven Constantinopel. De Balkan gaat voor de Duitschers verloren.

President WILSON schijnt niet langer den vrede te kunnen bewaren met Duitschland. De ontevredenheid over de steeds maar ontwijkende nota's is algemeen, men eischt nu daden in plaats van woorden.

Of het tot een oorlog met Amerika komen zal?

Als ook dát nog er bij komt, zal de last wel te zwaar worden voor Duitschland.

Berichten uit de Kolonie.

Prinsendag.

Z K. H. Prins HENDRIK DER NEDERLANDEN vierde Woensdag zijn veertigsten verjaardag.

De openbare gebouwen, de forten, consulaten en vele particulieren vlagden. Illuminatie en muziek bleven achterwege om den oorlogstijd.

Yshuis.

De Heer C. TEUNISSEN heeft al weer wat nieuws bedacht. Men kan tegenwoordig niet slechts een portie roomijs koopen aan het wagentje, of in het ijshuis gaan gebruiken, men kan ook, voor diners bijvoorbeeld, zijn bestelling doen en aan huis bezorgd krijgen. De bestelde porties worden verzonden in een nette ijskist, die bij het desert kan worden rondgediend.

Ook kan men ijspuddinkjes aanvragen op het uur dat ze noodig zijn. De gasten kunnen dan zich zelf ervan bedienen naar genoegen. Het puddinkje, mits juist op tijd besteld, blijft in ons heet klimaat hard genoeg om de wandeling rond de tafel te maken.

Druivencultuur.

Het is bekend, dat Europeesche druiven op Curaçao geteeld kunnen worden. Reeds lang vindt men ze, als aardigheid, op verschillende plantages. Een paar jaar geleden had de vorige Directeur van het Jongensweeshuis, Pater TOMAS MASSELLO, op Sta. Rosa een heel veld met druivenboompjes aangelegd.

In de Bovendistricten volgden verschillende plantageëigenaren zijn voorbeeld en kweekten druiven.

Maar de ranken droegen geen vrucht, tenzij wanneer ze gesnoeid waren door Pater MASELLO. Dat snoeien van een druivenwingerd schijnt een heele kunst te zijn, oningewijden brengen er niets van terecht.

Dezer dagen kwam de Heer DOMINGUEZ ons verzoeken eens een kijkje te willen nemen in zijn wijngaard *La Victoria*. Daar zagen we een druivenkweekerij, zooals we er in Europa nooit eene gezien hadden. Die kweekerij is een lustwarande, waar men gaat wandelen voor zijn genot.

Verbeeld u; op Curaçao, bekend om zijn dorre droogheid, een moestuin, nauwelijks 2 hectaren groot, met 'n reuzenspalier van ± 60 M lang en 5 Meter breed. Een overdekte wandeldreef, waar de druiventrossen, bij menigte uit het bladerendak hangen. En zoo treft men niet een, maar zes lange rijen van leiboomen aan.

De weelderige groeikracht dezer druivenboomen blijkt wel hieruit, dat het stukje grond in Februari ll. juist een jaar in het bezit was van den Heer DOMINGUEZ De oudste aanplant, de stekjes komen uit Spanje, kan ter nauwernood een jaar oud zijn, de jongste telt iets meer dan drie maanden. Maar aan deze jonge ranken ziet men reeds bloesem en vruchten.

Waar ter wereld kan de druif milder bloeien!

Men zou zoo zeggen, de Curaçaosche bodem is bij uitstek geschikt voor de druivencultuur.

De Heer DOMINGUEZ verstaat de kunst van aanleg en snoeien volkomen.

Reeds een paar weken lang is er zulk een toeloop van bewonderaars en koopgragen, dat deze cultuur overduidelijk toont productief en rendabel te wezen. Slim als Arabieren zijn, heeft de Heer DOMINGUEZ echter zijn voorzorgen genomen om zijn druiven ook kwijt te raken, als de kooplust op Curaçao bij bekoeling der geestdrift afneemt. In Venezuela kunnen zijn druiven altijd verkocht worden.

Die kweekerij heeft een toekomst.

De wijngaard *La Victoria* is een bezoek overwaard, ook voor vreemdelingen.

Ten zeerste bevelen we derhalve aan het Bestuur der Vereeniging voor het Vreemdelingenverkeer aan een mooie foto van dit Curaçaosche natuurwonder te nemen en daarvan een gravure in het boekje op te nemen. Als dat boekje soms al gedrukt is, kan de foto zeer goed op een afzonderlijk carton er aan worden toegevoegd De Heer DOMINGUEZ ontvange de verzekering van onze volle belangstelling; de verdere ontwikkeling van zijn cultuur zien wij met blijdschap te gemoet.

Moord.

In *Listin Diario* van Sto. Domingo, dato 16 Maart lezen we, dat op dien dag een Nederlandsch onderdaan, FEDERICO REINE, kapitein der *Viuda Alegre*, te Sto. Domingo doodgeschoten is door ANTONIO ATOA. De bootsman PEDRO FANEYTER werd gelukkig slechts in de hand getroffen. Een korte twist was de aanleiding.

ATOA werd door de Justitie gevangen genomen.

De *Viuda Alegre* keerde deze week in onze haven terug.

Koloniale Raad.

Bij Kon. besluit zijn, met ingang van den tweeden Dindag der maand Mei, benoemd tot leden van den Kolonie Curaçao de heeren S. M. L. Maduro, F. W. C. Winkel, en Ed. S. Lansberg.

Burgerlijke stand.

Opgaaf van het aantal geboorten, sterfgevallen en huwelijken, welke hebben plaats gehad gedurende de maand Maart 1916.

	Geboorten.				Overleden.		Aangegeven.	
	M. gesl.	Vr. gesl.	in echt	b. echt	M. gesl.	Vr. gesl.	Levenl.	Huwel.
Stadsdistrict	11	19	14	16	15	13	7	8
2e. district	7	12	15	4	3	3	1	2
3e. district	15	13	16	12	6	6	–	1
4e. district	2	5	4	8	2	–	–	–
5e. district	5	11	9	7	3	2	–	–
Totaal:	40	60	58	42	29	24	8	11

Burgerl. Stand Aruba.

Maart 1916.

Geboorten	M. G. 17	V. G. 18	totaal 30
Overlijden	„ 8	„ 8	„ 18
Levenloosgeboren	1		1
Huwelijken	3		1

Marktbericht van den Curaçaoschen Handelsbond.

Van 20 April 1916.

AARDNOTEN (Pindas) per KG........	—
ZOUT per vat van 130 K.G........	f 0.80
DIVIDIVI per K,G........................	„ 0.07
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„ 0.40
id. per KG. 2e kw.	„ 0.30
HUIDEN per K.G........................	„ 0.70
GEITENVELLEN per K.G............	„ 1.16
WOL per K.G............................	„ 0.14
SCHAPENVELLEN per stuk.........	„ 0.50
BEENDEREN per K.G.................	„ 0.02
RECINUS–ZAAD per K.G..............	„ 0.05
STROOHOEDEN (hippijapa).	
Kwaliteit No, 1............per dozijn	„ 3,12½
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„ 3.25
„ „ 2 „ „	„ 4.50
„ „ 3 „	„ 6.12
„ „ 3 „ „	„ 6.30
„ „ 4 „ „	„ 7
„ „ 5 „ „ OLA	„
„ „ 6 „ „	„ 8
„ „ 7 „ „	„ 9
„ „ 8 „ „ OLA	„ 7.20
„ „ 9 „ „	„ 12.50
„ „ 10 „ „ OLA	„
„ „ 11 „ „	„
„ „ 12 „ „ OLA	„
„ „ 13 „ „	„
„ „ 14 „ „ OLA	„
„ „ 15 „ „	„
„ 1 van 25 c.M. of minder f.	
TROOHOEDEN (latal):	
Kwaliteit X per dozijn....................	f 1,12½
Kwaliteit XX per dozijn	f 1.87

Uit de Naburige Republieken.

HAITI. In het Noorden dezer Republiek is het nog alles behalve rustig. Er wordt heftig gevochten. De Amerikaansche Admiraal heeft reeds verschillende Amerikanen aangesteld als hoofd van gemeentelijk bestuur. Verschillende oorlogschepen blijven in de buurt rondkruisen.

President DARTIGUENAVE heeft den Senaat ontbonden en de Kamers opgeroepen tot een Constitueerende Vergadering.

Scheepvaart Aruba.

1ste kwartaal.

	Aantal	Bruto	Netto
	Inhoudsmaat in M3.		
Ingekomen schepen	82	5.944	5.817
Uitgevaren schepen	83	5 788	5.660

Phosphaat.

Het Zweedsche stoomschip *Lizzie*, groot netto 2130 M³, gezagvoerder A. Cronberg, komende van Cette, is den 6n April j. l. te Newport alhier aangekomen, heeft aldaar eene lading van 1.767.840 K.G. phosphorzure kalk ingenomen en is den 11n d.a.v. — na in de Willemstad te hebben gebunkerd — vertrokken met bestemming naar Londen.

Officiëele berichten.

Aan Mej. Emma van Eps, onderwijzeres 4de klasse aan de Emmaschool alhier, is tot verder herstel van gezondheid een maand verlofsverlenging verleend.

Aan den beambte ter Inspectie der belastingen J. M. S. van Eps is tot verder hetstel van gezondheid veertien dagen verlofsverlenging verleend.

Er is eene commissie benoemd voor de veeverbetering, bestaande uit de heeren G. B. Dussel, Landbouwkundige, als voorzitter, H. H. R. Chapman, H. J. Cohen Henriquez, C. Gorsira Fz., A. G. Statius Muller, Jules L. Penha, F. A. Perret Gentil, Cornelis Royer en J. W. J. van der Linde Schotborg als leden.

De wd. Ontvanger op Aruba J. N. van der Veen Zeppenfeldt is tijdelijk eervol ontheven van de functiën van Secretaris van de commissie van toezicht op het mijnwezen aldaar en als zoodanig is tijdelijk benoemd de wd. klerk H. E. Lampe.

Aan den brievenbesteller alhier F. M. Lopez is tot verder herstel van gezondheid een maand verlofsverlenging verleend.

Tot leden en plaatsvervangende leden der commissie van aanslag tot heffing eener inkomstenbelasting zijn benoemd:

op Curaçao: tot leden de heeren M Boom, B. J. Delvalle, J. C. G. de Haseth Cz., en tot plaatsvervangende leden de heeren Ed. S. Lansberg en G. A. Winkel;

op Aruba: tot leden de heeren M. F. Arends en L. Ch. Kwartsz en tot plaatsvervangend lid de heer P. A. F. Frigerio;

op Bonaire: tot leden de heeren C. R. Debrot en P. L. de Haseth en tot plaatsvervangend lid de heer C. Craane;

op St. Martin N. G.: tot leden de heeren W. J. A. Nisbet en J. J. Wathey tot plaatsvervangend lid de heer J. Richardson;

op St. Eustatius: tot leden de heeren J. G. C. Every Jr. en H. H. Johnson en tot plaatsvervangend lid de heer B. I. Mussenden;

op Saba: tot leden de heeren E. H. Simmons en S A. Simmons en tot plaatsvervangend lid de heer F. A. Simmons.

Tot leden van den Raad van beroep voor de inkomstenbelasting, gevestigd te Willemstad, zijn benoemd de heeren Mr. W. Ch. de la Try Ellis, tevens voorzitter, C. Gorsira en Edwin Senior; tot plaatsvervangend lid de heer E. M. Penso en tot secretaris de heer C. H. Jonkheer Wz.

Posterijen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven.

Reinir Alexander, Jose Rafael Ball c|o Cap. Sochbrg a|b Schr: „Ana Sofia", Emilio Bool a|b Schr: „Gloria" Antonio Daza Camargo, F. C. Hueck, Harman Jongo, Miss Kramer, Maria del C. Lozano P. Antonio Maduro, Alwin Proeller, Saso 1 Sosini.

Aangeteekende stukken: Pedro Picus, Maria Theodorique.

Drukwerk: José J. Cabrera.

Nederland.

Ophitsing.

Van het Hollandsch Nieuwsbureau ontvangen we hier het volgende bericht:

In het weekblad *John Bull* schrijft de redactie, dat de ontzaglijk groote offers, die Engeland moet brengen, dit land ontheffen (*sic.*) van den plicht, rekening te houden met de belangen van andere landen, of deze landen met verschooning te behandelen. Indien het derhalve er toe kan bijdragen, den oorlog spoediger ten einde te brengen, moet Engeland eenvoudig de Schelde forceeren en troepen in Nederland landen, dat reeds lang genoeg heeft vastgehouden aan de leus, om veel te vragen en weinig te geven. Men moet met Holland handelen, evenals dit met Griekenland is geschied en vrijen doortocht eischen.

Wij hebben reeds vroeger gewezen op de hartstochtelijke schrijfmanier van dit Engelsche blad, dat niet slechts tegen Nederland, maar ook andere neutrale Staten zijn Regeering ophitst.

Het loopt eenvoudig de spuigaten uit, en is te onbeschaamder, wijl de neutrale kleine Staten, en met name ons land, reeds bij herhaling tegen de aantasting van hun recht en vrijheid ter zee hebben moeten protesteeren

Men denke slechts aan hetgeen met onze mail is geschied.

Nu behoeft men dit grove geschrijf van het Britsche weekblad niet hooger aan te slaan, dan het verdient.

De redactie pleegt ook wel tegen haar eigen gouvernement wegens diens zoogenaamde „zwakheid" uit te pakken.

Maar het blad heeft een reusachtige verspreiding en telt een oplage van bijna anderhalf millioen exemplaren.

Daar zijn, dus heel wat Engelschen, die het lezen, en vermoedelijk met instemming lezen.

En van dit standpunt beschouwd, lijkt zulk ergerlijk gestook, dat in 't geheel geen rekening wil houden met de belangen van anderen, niet zonder gevaar — vooral wanneer men daarbij denkt aan het lot, dat Griekenland moet ondergaan.

De Resbode.

Rechtsgelijkheid voor Bijzonder en Openbaar Onderwijs.

Om het belang der zaak citeeren wij uit het verslag der Handelingen de gedeelten uit Minister Cort van der Linden's redevoering in de Eerste Kamer, betrekking hebbende op het vraagstuk der Grondwetsherziening.

„Welke zijn de maatregelen, die aan de orde zullen worden gesteld? vroeg de minister, en hij antwoordde:

Vooreerst de grondwetsherziening en daarbij noem ik op den voorgrond de herziening van art. 192.

Ik noem dit het eerst, omdat mij persoonlijk die herziening zeer nauw aan het hart gaat.

Wij staan thans aan den vooravond van een beslissing, waarnaar de rechtsche partijen lang en vurig hebben verlangd.

Ik zou willen vragen waren er velen, die, toen deze Regeering optrad, dezen uitslag hadden mogelijk geacht?

En zou het in het belang zijn van ons nationaal onderwijs in het algemeen, zou het zijn in het belang van het bijzonder onderwijs ook, indien de Regeering het psychologisch moment had laten voorbijgaan en de financieele gelijkstelling, welke nu onder het bereik komt, wellicht voor vele jaren weder had prijsgegeven? Ik zou er deze vraag aan willen verbinden: deze revisie van art. 192 een onderwerp, waarover een felle strijd is te vreezen, een felle strijd, die, wanneer hij er geweest is, in de Bevredigingscommissie zoo goed als is uitgestreden?

Ik herinner de Kamer aan de eerste maal, dat ik in het Parlament optrad.

Toen ik verdedigde de wenschelijkheid om art. 80 der Grondwert te herzien en daarnevens wenschte in te stellen een staatscommissie voor de bevrediging, heeft men mij van rechts toegevoegd: ge stelt aan de orde de electorale quaestie; wel, daarover zou te praten zijn; wij zouden bereid zijn omtrent dit punt concessies te doen; wij zouden bereid zijn om over de bezwaren, welke daartegen zijn in te brengen, heen te stappen, indien ge maar tevens aan de orde steldet een revisie van art 192. Wij zijn bereid tot een akkoord.

De Regeering heeft toen gezegd: ik erken dat uw strijd, dien gij gevoerd hebt voor financieele gelijkstelling, is een rechtvaardige strijd geweest; ik erken, dat de pacificatie op onderwijsgebied van onschatbare waarde is voor ons geheele volk. Ik erken, dat men dan eerst zal komen tot de ontwikkeling van ons onderwijs, maar mijn methode is een andere dan de uwe. Ik acht het resulaat alleen te bereiken door kalm overleg, door geleidelijk zich indenken in elkanders wenschen.

En thans, na lange voorbereiding, is het resultaat nabij."

Buitenland.

V. S. Troepen in Mexico.

Het was reeds lang voorspeld, dat het geen gemakkelijke taak zou zijn voor de Amerikaansche troepen, om Mexico binnen te rukken en Villa gevangen te nemen.

Die voorspelling wordt reeds aanvankelijk bewaarheid.

Het meest verontrustende nieuws uit Mexico is, dat een der Carranza bevelhebbers, Generaal Luis Herrera, tot heden militaire gouverneur van Chihuahua, met 2000 soldaten Villa te hulp is gekomen en dus tegen de Amerikaansche expeditie zal strijden.

Men vreest dat het groote garnizoen van Juarez ook naar Villa zal overloopen.

De Amerikaansche expeditie onder Generaal Pershing kan weldra in het grootste gevaar zijn, om omsingeld te worden door eene groote overmacht.

Onder de manschappen dezer expeditie heerscht reeds veel ziekte Longkoortsen en ingewandsziekten waren menigvuldig, tengevolge van het klimaat in Mexicó. De hitte in de zandwoestijnen, die de Amerikaansche soldaten moesten doortrekken was overdag ondragelijk, zeide een soldaat, die ziek naar Amerika terug gezonden werd. Ook leden zij dorst in dit gebied, alwaar geen water te vinden was.

De nachten daarentegen waren zeer koud. Tengevolge dezer groote en snelle afwisseling in temperatuur zijn de gevallen van longontsteking en ingewandsziekten talrijk.

De arme bevolking van de Mexicaansche provincie Chihuahua vereeren Villa reeds jarenlang als een held en een bevrijder. Villa heeft zijne wreedheid het meest betoond aan de rijke Mexicaansche grondeigenaren, die de arme bevolking onderdrukten.

Villa, zoo zegt men, rekent er op, dat deze arme bevolking hem zal helpen tegen de Amerikaansche troepen: is het niet om te vechten, dan toch om hem te verbergen en zijn gevangenneming te verijdelen.

Een der Amerikaansche vliegers Willis, is terecht, doch van luitenant Gorrell weet men nog niets. Men vreest dat hij in de woestijn moest dalen en daar zonder voedsel en drinken jammerlijk zal moeten omkomen.

Onder datum van 26 Maart werd uit San Antonio, Texas, gemeld: Villa is aan de omsingeling van de Carranza en de Amerikaansche troepen weten te ontkomen, nabij Namiquipa. Drie eskadrons Amerikaansche cavalerie vervolgen hem. De Amerikaansche troepen zijn reeds 250 mijlen ten zuiden van de grens.

Gen. Pershing heeft het beheer genomen van den Mexicaanschen Northwestern spoorweg zuid van Casas Grandes. Gemeld wordt dat, hij alreeds infanterie over den spoor weg heeft vervoerd naar Madera, Chihuahua, in eene poging om achter Villa te geraken terwijl Kol. Dodd's kavalerie eskadron de volgers der bandieten naar het zuiden drijft. Het is hier onbekend of Pershing met geweld de lijn in bezit heeft genomen of daartoe vergunning heeft gehad van het de facto gouvernement.

Volgens de laatste draadlooze berichten van Casas Grandes, Chihuahua, vlucht Villa zuidwestelijk naar de voetheuvels van de Sierras. Alle wapenen van den dienst worden gebruikt om den bandiet in een hoek te drijven. De Mexicanen van deze streek verschaffen de Amerikanen alle mogelijke inlichtingen omtrent Villa's vlucht, uitrusting, troepensterkte, enz. Ofschoon de Amerikanen hem nauw op de hielen zitten, heeft er, voor zoover bekend, nog geen gevecht plaats gehad.

Uit San Antonio, Texas, wordt gemeld dat Mexicanen Villa helpen en dat Villa's vlucht uit de streek rond Namiquipa te wijten was aan den zwakken tegenstand dien de Mexicaansche gouvernementstroepen aan de Villaisten boden. Men vreest tevens dat Villa er misschien in zal slagen zich bij een aanzienlijke sterkte der hem aanhangende troepen aan te sluiten alvorens de Amerikanen hem in het nauw drijven.

Spoorwegongeluk in Mexico.

Uit Mexico City wordt van 22 Maart gemeld: Vijftig soldaten werden gedood en meer dan 100 gewond in een spoorweg ongeluk verleden Dinsdag te Sayula, west van Guadalayara, aan de Pacific kust verlenging van den Michigan Central spoorweg. De trein ontspoorde door een losse rail en stortte over een rotsrand. De geheele trein van vijftien wagons, geladen met mannen en kavaleriepaarden, is verbrand.

Oproep aan Nederlanders.

De Nederlandsche Consul in Amerika maakt bekend, dat de volgende lichtingen onder de wapenen zijn geroepen: De lichting 1912 Landstorm. „Zij die in 1892 geboren zijn"; de lichting 1915 der Cavalerie, tweede gedeelte; de lichting 1916 der Vesting Artillerie, eerste gedeelte; de lichting 1916 der Cavalerie, paardenverzorgers; de lichting 1916 der pontonniers, eerste gedeelte.

Zij die tot deze lichtingen behooren worden aangeraden zich dadelijk in verbinding te stellen met den consul in hun district, om te vermijden, dat zij als deserteurs behandeld worden.

De Volksstem.

HAVEN-NIEUWS

VAN 15 APRIL — 29 APRIL.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Philadelphia	G W Goodman	19 April	La Guayra	19 April	New York
Merida	A Johanson	16 „	Maracaibo	21 „	Maracaibo
Pr Fr Hendrik	P Koningstein	17 „	Trinidad	19 „	New York
Zulia	S S Morris	22 „	New York	20 „	Maracaibo
Pr Willem I	J P vd Borden	18 „	New York	22 „	Amsterdam
Merida	A Johanson	24 „	Maracaibo	24 „	La Guayra
Merida	A Johanson	26 „	La Guayra	27 „	Maracaibo
Caracas	H Hichborn	30 „	New York	30 „	New York
Montserrat	Corleto	16 April	Colon	17 April	Barcelona
Siena	A Dapasano	16 „	Gênova	16 „	Colón
Ocland	Petersen	11 „	Norfolk	21 „	Cuba
Speedwell	F M Kelge Jr	20 „	La Guayra	20 „	Kingstom
Siena	A Dapasano	1 Mei	Colon	1 Mei	Gênova

Schoeners	Aankomst	van	Schoeners	Vertrek	naar
Gacela H	15 April	Maracaibo	*Nereida H*	18 April	Maracaibo
Estrella de Mar	16 „	*Guanta*	*Frieda H*	19 „	Maracaibo
Gaviota V	16 „	Vela de Coro	*Electra H*	16 „	Maracaibo
Rosa Maria H	16 „	Aruba	*Rosa Maria H*	19 „	Aruba
Sirena H	17 „	Maracaibo	*Silfide H*	17 „	Rio Hacha
Altagracia D	18 „	Maracaibo	*Carlota H*	18 „	Maracaibo
Diana V	18 „	Vela de Coro	*Gacela H*	18 „	Maracaibo
Viuda Alegre D	18 „	St Domingo	*Garrota*	19 „	Vela de Coro
Perla de Ozama	19 „	Pto Rico	*Diana V*	22 „	Vela de Coro
Eduardo D	19 „	St Domingo			
Honoria D	19 „	St Domingo			
República D	19 „	St Domingo			